

WEDUWE MEREL

Ho, ik kan nog net stoppen. Een mereljong zit op het tuinpad alsof hij nog in het nest zit. Op z'n platte achterkant, kop in de nek en snavel omhoog, klaar om te sperren. Hij wacht op moeder en voor iets anders komt ie niet in beweging. Hij is duidelijk te vroeg uit het nest. Voorzichtig schuif ik er langs en gluur even in het nest. Dat is leeg en nat. Buurvrouw spuit de container schoon en de kinderen nat. Een heerlijk zomerspektakel. Mama met de slang, haar kroost met waterpistolen. Het merelnest ligt in de vuurlinie. Vanuit mijn tuin komt een hongerig gepiep en ik zie moeder merel een opengesperde snavel volstoppen. Ze wordt nerveus als ze ergens nummer twee en drie hoort piepen. Ze rent er naar toe, propt iets in de snavel, rukt een worm uit de grond, hakt hem in stukjes en stuift naar een ander jong.

Deze merel is weduwe. Met grote ijver heeft ze de vier jongen in het nest weten te voeden. Terwijl anders elke ouder twee jongen bij zich houdt, moet zij alleen, te vroeg uit het nest vluchtend voor water en lawaai, vier zich verspreidende schreeuwlelijken voeden en beschermen. Als ze een jong eten geeft schreeuwt de rest. In de droge grond is het moeilijk om snel wormen te trekken. En dan zijn nog maar twee kuikens over de vijver. De derde staat gevaarlijk dicht bij het diepe gedeelte. Ze rent naar hem toe en houdt hem een heerlijk hapje voor. Hij spert zijn bek open, maar krijgt niets. Ze hipt naar het doorwaadbare gedeelte van de vijver. Tot mijn verbazing hipt het jong haar achterna. Maar bij de rand van de vijver gaat hij zitten en schreeuwt. Moeder stuift terug, laat hem de worm zien en hipt in de vijver op een steen. Het jong aarzelt even, maar volgt dan. Steen voor steen leidt ze het jong naar de overkant. Als hij bij een ander jong staat krijgt hij het hapje. Nu rent ze naar de bessenstruik en rukt een bes af. De twee jongen komen naar haar toe. Ze leidt ze onder de struik en vliegt de struik in om bessen te plukken, die ze op de grond gooit. Ze landt om bessen in bekjes te proppen. Nummer drie krijgt en wordt met een bes naar de anderen gelokt. Als moeder in gevecht is met een worm lopen de jongen weer ieder een kant op. Ze vliegt naar de vijver om haar kuikens de pas af te snijden.

Dit kan zo niet. Ze heeft niet eens door dat er nog steeds een op de oprit zit. Ik besluit te helpen. Met de gieter maak ik een plekje aarde nat en al gauw trekt de merel een grote regenworm uit de aarde. Deze samenwerking bevalt haar. Als ik een andere plek net zo behandel hipt ze me achterna. Ik snijd wat fruitafval klein en nog voor ik het heb neergelegd grist ze de hapklare stukken weg. Ik leg nog wat op de composthoop en laat bessen onder de struik vallen. In de oprit probeer ik tevergeefs nummer vier in beweging te krijgen. Pas als ik hem met de schep probeer te verzetten gaat hij krijsen. Woedend stuift moeder op hem af. Ze duwt hem wat in de bek en met een volgend brokje lokt ze hem mee. Langs de vijver naar de composthoop en de anderen. Gauw slikt moeder zelf wat eten door en daar gaat ze weer.

Tegen de avond eet een kuiken de bessen van de grond en als ik de volgende morgen naar buiten kom, vliegt moeder merel op de schutting. Als ze piept komen er vier schreeuwende kuikens van onder de struiken. Ik leg wat zaad en fruit op de wintervoedertafel. Een uur later zitten er drie bolletjes veren op de tafel en een eronder. Moeder verdeelt het voer over de vier schreeuwbecken. Na elke ronde zaad en fruit worden er wormen en insecten aangedragen. Ik zorg ervoor dat er een paar plekjes grond vochtig en los blijven. 's Avonds zitten er vijf volgegeten merels onder te takken naast de composthoop en als ik de volgende morgen de deur open doe, vliegt moeder weer op de schutting. Op haar gepiep komen de jongen. Ons samenspel werkt en twee dagen later eten de jongen de hapjes van de grond.

Na een paar weken liggen vier volgroeide jonge merels te zonnen op mijn schuur. Moeder merel wipt op de schutting, poetst haar veren en vindt het heel normaal dat ik tegen haar en de jongen praat. Ze vindt het wel raar dat ik niet kan vliegen, mensen blijven rare vogels.